

2) Moeten artikel 5, eerste volzin, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, en artikel 3, lid 3, vierde volzin van richtlijn 2003/55/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2003 ⁽²⁾ betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas, aldus worden uitgelegd dat van een „duidelijk en begrijpelijk” beding geen sprake is, respectievelijk geen „hoog niveau van consumentenbescherming, met name met betrekking tot de transparantie van algemene contractvoorwaarden” gewaarborgd is wanneer een verkoper ter rechtvaardiging van een recht op eenzijdige wijziging van de prijs wil aanvoeren dat hij in zijn algemene verkoopvoorwaarden globaal verwijst naar een verordening die is vastgesteld voor een andere gebruikersgroep en een ander type overeenkomst en waarvan bovendien de relevante norm voor het recht op prijswijziging niet aan het transparantiegebod voldoet?

⁽¹⁾ PB L 95, blz. 29.

⁽²⁾ Richtlijn 2003/55/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2003 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en houdende intrekking van Richtlijn 98/30/EG (PB L 176, blz. 57).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 12 januari 2011 — Leopold Sommer/Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

(Zaak C-15/11)

(2011/C 113/04)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Leopold Sommer

Verwerende partij: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Wien

Prejudiciële vragen

1) Is richtlijn 2004/114/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 13 december 2004 betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op studie, scholierenuitwisseling, onbezoldigde opleiding of vrijwilligerswerk (hierna: de „studentenrichtlijn”) in het licht van punt 14, eerste of derde lid, van punt 1, Vrij verkeer van personen, van bijlage VI bij het Toetredingsverdrag voor Bulgarije, lijst bedoeld in artikel 20 van het Protocol ⁽²⁾: overgangsmatregelen Bulgarije, in Oostenrijk van toepassing op een Bulgaarse student?

Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

2) Staat het recht van de Unie, in het bijzonder artikel 17 van de studentenrichtlijn, in de weg aan een nationale regeling die, zoals de in het hoofdgeding relevante bepalingen van het Ausländerbeschäftigungsgesetz, in alle gevallen voorziet in een onderzoek van de situatie op de arbeidsmarkt vooraleer aan een werkgever een tewerkstellingsvergunning wordt verleend voor de tewerkstelling van een student die reeds langer dan een jaar in de Republiek Oostenrijk verblijft (artikel 17, lid 3, van de studentenrichtlijn), en voor het geval dat een vastgelegd maximumaantal tewerkgestelde buitenlanders is overschreden, de verlening van een tewerkstellingsvergunning van bijkomende voorwaarden laat afhangen?

⁽¹⁾ PB L 375, blz. 12.

⁽²⁾ Protocol betreffende de voorwaarden en de nadere regels voor de toelating van de Republiek Bulgarije en Roemenië tot de Europese Unie – bijlage VI bij de lijst bedoeld in artikel 20 van het Protocol: overgangsmatregelen Bulgarije – 1. Vrij verkeer van personen (PB L 157, blz. 104).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 14 januari 2011 — Markus Geltl/Daimler AG

(Zaak C-19/11)

(2011/C 113/05)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Markus Geltl

Verwerende partij: Daimler AG

Prejudiciële vragen

1) Dient bij een in de tijd gefaseerd proces om via verschillende tussenstappen een bepaalde omstandigheid of een bepaalde gebeurtenis te doen plaatsvinden, voor de toepassing van artikel 1, lid 1, van richtlijn 2003/6/EG ⁽¹⁾ en artikel 1, lid 1, van richtlijn 2003/124/EG ⁽²⁾ alleen te worden uitgegaan van het antwoord op de vraag of deze toekomstige omstandigheid of deze toekomstige gebeurtenis volgens de bepalingen van deze richtlijnen als concrete informatie moet worden beschouwd, en moet bijgevolg worden onderzocht of redelijkerwijze mag worden aangenomen dat deze toekomstige omstandigheid of toekomstige gebeurtenis zal plaatsvinden, of kunnen bij een dergelijk in de tijd gefaseerd proces ook reeds bestaande of voltooide tussenstappen die met de verwezenlijking van de toekomstige omstandigheid of gebeurtenis verbonden zijn, concrete informatie zijn in de zin van de bepalingen van voornoemde richtlijnen?

2) Veronderstelt de uitdrukking „waarvan redelijkerwijze mag worden aangenomen” in de zin van artikel 1, lid 1, van richtlijn 2003/124/EG dat de graad van „waarschijnlijkheid” overwegend of groot moet zijn, of dient onder omstandigheden waarvan redelijkerwijze mag worden aangenomen dat zij zich in de toekomst zullen voordoen of onder gebeurtenissen waarvan redelijkerwijze mag worden aangenomen dat zij in de toekomst zullen plaatsvinden, te worden begrepen dat de graad van waarschijnlijkheid afhangt van de omvang van de gevolgen voor de emittenten en dat het in geval van een aanzienlijke kans op beïnvloeding van de beurskoers volstaat dat het onzeker maar niet onwaarschijnlijk is dat de toekomstige omstandigheid of gebeurtenis zal plaatsvinden?

(¹) Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmisbruik) (PB L 96, blz. 16).

(²) Richtlijn 2003/124/EG van de Commissie van 22 december 2003 tot uitvoering van richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de definitie en openbaarmaking van voorwetenschap en de definitie van marktmanipulatie betreft (PB L 339, blz. 70).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 17 januari 2011 — Fleischkontor Moksel GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-23/11)

(2011/C 113/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Fleischkontor Moksel GmbH

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vragen

- 1) Heeft de houder van een uitvoercertificaat alleen recht op een restitutie bij uitvoer, wanneer hij in de bij het bevoegde douanekantoor (artikel 5, lid 7, van verordening nr. 800/1999) (¹) afgegeven uitvoeraangifte in vak 2 als exporteur is vermeld?
- 2) Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, is dan het voor de betaling van de restitutie bevoegde Hauptzollamt gebonden aan de herziening van de vermelding in vak 2 van de uitvoeraangifte door het douanekantoor van uitvoer?
- 3) Indien vraag 2 ontkennend wordt beantwoord, kan dan het kantoor van restitutie in een situatie als die van het hoofd-

geding de vermelding in vak 2 van de uitvoeraangifte letterlijk opvatten en de aanvraag om een uitvoerrestitutie afwijzen vanwege het feit dat de aanvrager van de restitutie niet de exporteur is van de producten waarvoor restitutie wordt verlangd, of is dan het kantoor van restitutie verplicht om, wanneer er een tegenstrijdigheid bestaat tussen de vermelding van de exporteur in vak 2 van de uitvoeraangifte en het in vak 40 in aanmerking genomen voorafgaand document en/of de houder van het in vak 44 aangegeven uitvoercertificaat, navraag te doen bij de restitutieaanvrager en de vermelding in vak 2 van de uitvoeraangifte eventueel ambtshalve te corrigeren?

(¹) Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie van 15 april 1999 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Grondwettelijk Hof (België) op 17 januari 2011 — Belgische Petroleum Unie VZW e.a. tegen Belgische Staat

(Zaak C-26/11)

(2011/C 113/07)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Grondwettelijk Hof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeksters: Belgische Petroleum Unie VZW e.a.

Verweerder: Belgische Staat

Tussenkomenende partijen: Belgian Bioethanol Association VZW

Belgian Biodiesel Board VZW

Prejudiciële vragen

- 1) Dienen de artikelen 3, 4 en 5 van richtlijn 98/70/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1998 betreffende de kwaliteit van benzine en van dieselbrandstof en tot wijziging van richtlijn 93/12/EEG van de Raad alsook, in voorkomend geval, artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de artikelen 26, lid 2, 28 en 34 tot 36 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in die zin te worden geïnterpreteerd dat zij zich verzetten tegen een wetsbepaling op grond waarvan elke geregistreerde aardoliemaatschappij die benzineproducten en/of dieselproducten uitslaat tot verbruik, verplicht is in het hetzelfde kalenderjaar eveneens een hoeveelheid duurzame biobrandstoffen in verbruik te stellen, namelijk bioethanol, zuiver of in de vorm van bio-ETBE, ten belope van minstens 4 v/v % van de tot verbruik uitgeslagen hoeveelheid benzineproducten, en FAME ten belope van minstens 4 v/v % van de tot verbruik uitgeslagen hoeveelheid dieselproducten?